

Publicerad 2010-03-18 16:53 av Erikjohansson

Tidens fall- lyckan som aldrig fanns.

I tidens oändlighet
ekar mitt skratt
I tidens flod
drunknar jag

Fallet är evigt
med livets ögonbindel på.
Dessa nätter blir till sand
och sorg blir till regn-
Gör det till en hårdare yta

En yta vilket ett ensamt hjärta inte
kan borra sig igenom
En barriär där ens egna vilja
står maktlös för dess kraft

Jag erkänner- jag är svag
Mitt liv har ännu inte börjat
men redan nu finns det
oändligt med oskrivna slut

Jag ber er att med tysta röster
försvinna ifrån mitt liv
Jag består inte längre den kraft
vilket förr fick mig till att vända
andra hälften till
-Kritiken är enorm och medkänslan är bitter

Ni som ger er av- gå försiktigt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Erikjohansson med Poeter.se id #14612 innehar upphovsrätten